

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, voorzien van één productie, bij de commissie ingekomen op 8 augustus 2008, aangevuld bij brief met producties van 1 september 2008 is appellante in beroep gekomen tegen een door verweerster genomen besluit inhoudende het ontslag van appellante per 1 oktober 2008. Zij verzoekt het beroep gegrond te verklaren en verweerster in de proceskosten te veroordelen. Van de gemachtigde van verweerster is op 11 oktober een verweerschrift ontvangen. De gemachtigden van partijen hebben vervolgens onder overlegging van producties gere- en dupliceerd. Op 14 november 2008 heeft ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling van het beroep plaatsgevonden. Appellante was in persoon aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster is verschenen de heer, bovenschools manager in dienst van verweerster, bijgestaan door verweersters gemachtigde.

2. De feiten

Per 15 juli 2001 werd appellante door verweerster benoemd tot schoolassistent aan de onder verweerster ressorterendeschool met een werktijdfactor 1.000. De benoeming geschiedde in het kader van de regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen en wel voor onbepaalde tijd. Op de akte van benoeming wordt vermeld dat de bezoldiging plaats vindt naar maximum schaal 01.

Bij beslissing van verweerster van 19 juni 2007 is de betrekking van appellante per 1 augustus 2007 in het risicodragend deel van de formatie (rddf) geplaatst.

De betrekking van appellante (een zogenaamde ID-baan) werd volledig van overheidswege gesubsidieerd. Vanaf 30 september 2008 is de gemeentelijke subsidie, ondanks door verweerster ingediend bezwaar, beëindigd.

3. De standpunten van partijen

Appellante voert ,zakelijk samengevat, de navolgende beroepsgronden aan.

- a. Het afvloeiingscriterium is niet danwel onjuist toegepast.
- b. Niet is getracht het ontslag zoveel mogelijk te voorkomen.
- c. De precieze opzeggingsgrond is niet in de ontslagbrief vermeld.
- d. Er is bij verweerster een vacature voor een conciërge en appellante is voor die functie geschikt.
- e. Verweerster heeft het ontslagbesluit niet in redelijkheid kunnen nemen.
- f. Het ontslag is vernietigbaar, omdat daarvoor de vergunning van het CWI ontbreekt.

Verweerster stelt daar het volgende tegenover.

Ad a.:

Vanaf 1 oktober 2008 ontvangt verweerster geen subsidie meer voor appellante en de overige ID-medewerkers. Een afvloeiingslijst is niet van toepassing ,omdat alle ID-medewerkers door het beëindigen van de subsidie worden ontslagen. De reguliere formatie-inkomsten bieden geen mogelijkheid om een ID-medewerker, die niet volledig met de gemeentelijke ID-subsidie bekostigd wordt, onverkort in dienst te houden.

Ad b, d en e.:

Er is intensief individueel contact geweest; de begeleiding is op basis van een afspraak met de vakbonden verzorgd door de afdeling Sociale zaken van de gemeente en door

Appellante is voor een gesprek op 9 september 2008 uitgenodigd met het oog op de functie van conciërge, maar appellante voldeed niet aan de functievereisten. Verweerster heeft dus in redelijkheid tot ontslag kunnen besluiten.

Ad c.:

De stopzetting van de loonkostensubsidie is nadrukkelijk in de opzeggingbrief vermeld.

Ad f.:

Een vergunning van het CWI is voor het ontslag van appellante niet vereist.

4. De motivering

Ad a en c. :

Voor de commissie staat vast, dat de onderhavige arbeidsovereenkomst is gesloten op basis van het Besluit In- en Doorstroombanen.

Een dergelijke arbeidsovereenkomst kan, na rddf-plaatsing, in beginsel rechtsgeldig worden opgezegd wegens opheffing van de betrekking (artikel 3.8 aanhef en sub 3 van de CAO-PO). Dat is de grond waarop verweerster de arbeidsovereenkomst met appellant heeft opgezegd.

Ad b. en d.:

Appellante heeft gemotiveerd weersproken dat er intensief individueel contact met haar is geweest, maar verweerster heeft wel de opleidingsfaciliteit, verzorgd door hetcollege, beschikbaar gesteld. Daarmee heeft verweerster aan haar verplichting voldaan het ontslag te vermijden. Verweerster heeft voorts voldoende aannemelijk gemaakt dat zij inspanningen heeft verricht, althans laten verrichten om subsidie te behouden en aldus ontslag te vermijden.

Ad f.:

Een ontslagvergunning is voor het ontslag van appellante niet vereist op grond van het ontheffingsbesluit van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 17 juni 1987 ex artikel 2 lid 2 jo. artikel 6 BBA 1945.

Ad e.:

Een werkgever dient echter, volgens de CAO, het voornemen tot een dergelijk besluit tot opzegging per aangetekende brief aan de werkneemster ter kennis te brengen, die dan in de gelegenheid moet worden gesteld om binnen drie weken na verzending van dit voornemen haar zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken, waarbij zij zich kan laten bijstaan door een raadsman/vrouw. Voorts wordt in de CAO bepaald dat van een mondeling verstrekte zienswijze een verslag wordt gemaakt dat vervolgens ter beoordeling aan de werkneemster wordt voorgelegd, die onverwijld schriftelijk en gemotiveerd zal meedelen of zij al dan niet met het verslag kan instemmen. (artikel 3.18 lid 1 en lid 2 van de CAO-PO)

Verweerster heeft, desgevraagd, ter zitting medegedeeld dat de in artikel 3.18 van de CAO omschreven procedure niet is gevolgd. Zij meende in het begeleidingstraject haar voornemens voldoende duidelijk te hebben gemaakt aan appellante en dus aan de geest van de bepalingen van artikel 3.18 van de CAO-PO te hebben voldaan.

Nu de ter bescherming van de werknemer voorgeschreven formaliteiten als omschreven in artikel 3.18 van de CAO-PO niet in acht zijn genomen, is de commissie van oordeel dat het beroep tegen het besluit tot opzegging gegrond moet worden verklaard.

De commissie overweegt ten overvloede dat, mits met inachtnaam van die procedure, het ontslag de toets der kritiek had kunnen doorstaan.

De commissie is niet bevoegd een veroordeling in proceskosten uit te spreken.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 14 november 2008 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, mr.G.M.J. Prick en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.